

ותן חלקנו בתורתך 

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א



נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת כי תשא
תשפ"א

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**



הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תשא תשפ"א - לקחים משבירת הלוחות

ערב טוב! חיים טובים, מה שלומכם?

אנחנו פה בפרשת השבוע, פרשת כי תשא תשפ"א.

כן... יש הרבה סוגיות כבדות בפרשה הזו: פרשת העגל והתגובה של משה רבנו ששבר את הלוחות וה' אמר לו "ישר כח", אמר לו "ישר כח" על הלוחות שהוא שבר. למה הוא אמר לו "ישר כח"? כי עם ישראל מקבלים את התורה, בקושי... עוד לא הספיקו לקבל את הלוחות – כבר נכשלו בעבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, זה מה שהיה במחנה. כשמשה ראה את כל זה, והוא גם הבין את הרמז שפרחו האותיות והלוחות היו כבדים בידיים שלו, אז הוא שבר אותם, כדי שהלוחות לא יקטרגו על עם ישראל, שזו לא תהיה העדות – הנה החוזה, הנה מה שעשיתם.

מובן שהלוחות הראשונים – "אצבע אלוקים", "מעשה אלוקים", זו דרגה רוחנית מאוד גבוהה, והם לא התקיימו. והלוחות השניים – בדרגה יותר נמוכה, אותו תוכן – אבל משה רבנו היה צריך לפסל בעצמו את הלוחות, אז יד אדם מעורבת בזה, זו דרגה פחות גבוהה מהלוחות הראשונים, הלוחות השניים הם בדרגה פחות גבוהה, והם התקיימו.

יש פה שני דברים מאוד מעניינים: שאל אליהו הנביא את החכמים מה יותר חשוב אצל ה' יתברך – התורה או עם ישראל? אז מובן שהיו חכמים שאמרו שהתורה יותר חשובה. אליהו הנביא אמר: לא, אצל ה' יתברך עם ישראל יותר חשוב.

אנחנו הקטנים אומרים: אם אין עם ישראל, תורה למי? אז ודאי שעם ישראל יותר חשוב. התורה היא נצחית. ה' ברא את התורה אלפיים שנה לפני שברא את העולם, היה מסתכל בתורה ובורא את העולם. כל העולם – על פי התורה, על פי תורת הקבלה, על פי הסוד. ואם עם ישראל שומרים את התורה, העולם מתקיים. אם לא, הוא מחזיר את העולם לתוהו ובוהו – כי המטרה של העולם היא התיקון: תיקון חטא עץ הדעת, תיקון קטרוג הלבנה, תיקון של שבירת הכלים ולהעלות את

העולמות למקומם הנכון שהיו שמה לפני העניין של חטא עץ הדעת. בשביל זה יש את עם ישראל – אנחנו באים לתקן את תיקון חטא עץ הדעת, ולכן יש את התורה, ולכן היה כל כך חשוב מתן תורה.

בזמן של ההתעלות הכי גדולה של משה רבנו שעלה לשמים להביא את התורה, הערב רב גרמו ועם ישראל נכשל, ירחם ה', בחטא העגל. תמיד כשיש זמן של עליה – סכנה! יכול להיות זמן של נפילה קשה, גם בפרט גם בכלל. תמיד צריך זהירות, 'עין אחת בוחנת', מה היצר מתכנן – היצר הפרטי והיצר הכללי, וצריך סיעתא דשמיא.

אז הדבר השני שאנחנו לומדים, אולי הוא הדבר הראשון – שמה רבנו דאג לא לקטרג על עם ישראל, שהלוחות לא יקטרגו על עם ישראל. כמה צריך להיזהר בן אדם מללמד חוב על עם ישראל! אפילו נביאים שלימדו חוב לשם שמים, אפילו אליהו הנביא זכור לטוב – נענשו על זה, כי ה' יתברך שונא את מי שמלמד קטגוריה על בניו. ישאל השואל: אבל אם אין ביקורת, אם אין קטגוריה, אז העולם מידרדר מבחינה רוחנית ומוסרית, בחינת יראת שמים. נכון, אבל רבי נחמן מברסלב הקדוש כבר אמר שאין מי שיודע להוכיח בזמן הזה.

כדי להוכיח צריך להיות מאוד עניו ומאוד פיקח – מבחינת 'ערמומיות דקדושה', לדעת איך להוכיח כדי שהתוכחה תתקבל, עם הרבה כבוד לזולת, עם הרבה אהבה, מאוד נקי, לשם שמים, לבחור את המלים, לבחור את הטון, לבחור את הרגע... חכמה שלמה איך ללמד זכות! לא כל אחד זוכה ללמד זכות – לפעמים, אם באים ללמד זכות וזה לא אמיתי, זה יכול לגרום לקטרוג.

כמו שהיה פעם אצל רבנו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב, שהתלמידים ישבו והתחילו ללמד זכות על עם ישראל, והוא בא והפסיק אותם. אמר שהלימוד זכות הזה לא היה נקי לשם שמים וזה גרם קטרוג, רחמנא ליצלן. אז מה יגידו אזובי הקיר? מה אנחנו נגיד...

אבל יש הבדל בין 'ללמד זכות' ל'לקטרג'. זאת אומרת, אתה לא יכול ללמד זכות – לפחות אל תקטרג! וגם הנביאים כשנשלחו להוכיח את עם ישראל, לרוב גם לא הצליחו, התוכחה לא תמיד התקבלה, הרבה פעמים לא התקבלה, לפעמים התקבלה – שהמוכיח צריך 'להכליל' את עצמו בתוך הקהל, לא להוציא את עצמו מהקהל ולהגיד 'אתם', להגיד 'אנחנו' – 'אנחנו לא בסדר'. וצריך גם שיהיה קשור, המוכיח צריך להיות קשור בעבותות אהבה לעם, שהעם יאהב אותו, הוא יאהב אותם, ידבר בשפת העם, שיבינו אותו, יבינו את הכוונה שלו. מאוד חשוב לה' יתברך כבודם של ישראל, לא לפגוע בכבודם של ישראל.

והעניין הזה צריך להיות נר לרגלינו תמיד: בזמן הכל כך קשה, בחטא הזה הכל כך לא נעים שנכשלנו בו, חטא העגל – משה רבנו דאג לעם ישראל – איזה צדיק, איזה עניו, איזה קדוש. ה' הציע לו להחליף את עם ישראל, להקים עם חדש, עם של משה, 'בני משה', ומשה רבנו לא הסכים.

תראו איזה נסיון, איזה מצב. עם ישראל נכשל, משה רבנו – ה' מציע לו 'תשמע לא הולך עם אלה, בוא! עליך אני סומך, על הזרע שלך אני סומך, בא נקים ממך!' הוא לא הסכים. אומר האר"י הקדוש שה' יתברך רצה לבטל את רחל נוקי דז"א קדישין – דבר מאוד קשה. משה רבנו מסר את הנפש על זה, פלא פלאות! 'עבד נאמן', 'רועה נאמן', פלא פלאים! כל מי שיש לו איזה צד הנהגה על עם ישראל: גשמי, רוחני, קטן, גדול – לא משנה, צריך לראות את משה רבנו כדוגמא איך להתנהל. גם מנהל של מפעל, לא משנה – כל בן אדם שעומד בראש צריך ללמוד ממה רבנו איך לנהל, איך להנהיג את הצאן, להיות 'רועה נאמן' ו'עבד נאמן' – תפקיד מאוד מאוד קשה.

חשבתי שכל החטאים הקשים: חטא העגל, חטא המרגלים, שנכשלנו במדבר – כשהיה זמן של גילוי פנים, עם משה רבנו, משה ואהרן ועמוד האש ועמוד הענן, לא היה כזה דור! לא היה כזה גילוי פנים! – נכשלנו שם חטא אחר חטא... זה אולי היה מין 'טירונות' לעם ישראל, לראות איך אנחנו מתנהגים כעם ה'. על ההתחלה – רק יצאנו מה'קורס', קיבלנו את התורה, 'יאללה, בוא נראה איך אתם מתנהגים', על מנת שמהניסיונות האלה במדבר נלמד לקח לכל הדורות. האם למדנו לקח לכל

הדורות? ה' יעזור, בטח – לפעמים יותר, לפעמים פחות. "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם", לפעמים זה בגשמיות לפעמים ברוחניות, לפעמים זה בשני העניינים, אין שקט לעם ישראל עד הגאולה השלמה.

עוד לקח: שלא משנה מה עובר על האדם, כמו שאומר רבי נחמן, לא משנה איפה נפלת, עד איפה נפלת – תקום, תקום. "כי נפלתי קמתי" – לקום, גם הפרט וגם הכלל. לא להתיימש מהתשובה אף פעם! אמרו חכמים שאם אלישע בן אבויה, 'אַחַר', היה דופק בתשובה – ה' היה מקבל אותו, למרות שהוא שמע מאחורי הפרגוד "שובו בנים שובבים – חוץ מ'אַחַר'", שזה גם גילוי, אז הוא אמר: טוב אין לי מה לחזור. זה היה נסיון.

אבא שבשמים תמיד רוצה שנחזור בתשובה! תמיד רוצה שנבקש סליחה, נשפר, נתקן את הדרך שלנו, בִּפְרֵט, בְּכֻלּוֹ, תמיד תמיד "ידו פשוטה לקבל שבים", יתברך שמו לעד. לא שצריך לבנות על זה ו'אחטא ואשוב', לא. 'אחטא ואשוב' זה לא פטנט. אבל אם חלילה בן אדם נכשל במחשבה, דיבור ומעשה, אל יתיימש מהתשובה – קל וחומר כלל עם ישראל.

והנה אחרי האסון הנורא של השואה הנוראה, זכינו לעלות לארץ ישראל ולהקים פה מדינה, ורוב עם ישראל פה, פלא פלאים. אז אין להתיימש. גם עכשיו, שיש לפעמים זמנים קשים, וגם עכשיו יש כאלה שרוצים להשמידנו – לא להתיימש! אבא שבשמים לא מחליף את עם ישראל בעם אחר, ו'הוא יוליכנו קוממיות לארצנו' ויביא את הגאולה השלמה בקרוב ברחמים! אנחנו רק צריכים להשתדל להיות 'ילדים טובים', לעשות לו נחת רוח ולא ההפך, חס ושלו.

בכל רגע ורגע, בכל רגע ורגע שאדם יחשוב איך לשמח את בורא עולם ולא חס וחלילה להפך, יִדְבֵּק בו יתברך בכל הכח ובכל המת, מאהבה ויראה. ותמיד – 'עין בוחנת' על היצר הפרטי והכללי, שהוא תמיד אורב. תמיד, עד הרגע האחרון שאדם מוסר את נשמתו, הוא מנסה להכשיל אותו. תמיד 'עין בוחנת' מה היצר הזה מתכנן: למה הוא מעורר אותי לכיוון הזה? למה הוא רוצה שאני אעשה את הדבר ההוא? ככה בִּפְרֵט, ככה בְּכֻלּוֹ.

ואחדות בעם ישראל – זה דבר גדול וחשוב מאוד! כשיש אחדות מידת הדין לא פוגעת בנו. צריך אחדות וענוה.

אז אמרנו שמצד אחד צריך שתהיה ביקורת על מה שקורה – בִּפְרֵט, בְּכֻלּוֹ, כי אחרת הדור מידרדר. ירבעם בן נבט זכה להיות מלך ולקבל עשרה שבטים תחת שרביטו, כי הוכיח את שלמה המלך. לא פחד, הוכיח אותו. אבל הוא נפל והפסיד את המלוכה שלו, וגם בסוף את העולם הבא שלו, בגלל שהוכיח אותו בפרהסיה. כמה זה חמור להוכיח מלך בפרהסיה. וכמה ה' יתברך מדקדק! מדקדק. מצד אחד, נתן לו פרס על זה שהוא הוכיח אותו, מצוה – "הוכח תוכיח את עמיתך", עשה את המצוה הזו וקיבל את המלוכה, אבל עשה את זה לא טוב כי זה היה בפרהסיה וזה מבייש את המלך – על זה הפסיד את המלוכה.

כמה היום כל בן אדם מרשה לעצמו להגיד על זה ועל ההוא: דברים טובים, דברים רעים, שקרים, הוצאת שם רע, בלי לעשות שום חשבון, שום פחד. כל אחד יש לו מכשירים שיכולים לשרד והוא נהיה 'המוכיח בשער', וזה הפך להיות דבר מובן מאליו, כביכול הדבר ה'ינכון' – כל אחד מרשה לעצמו... הדבר הזה מקלקל מאוד מאוד את סדרי עולם, שצריך כבוד: "הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה – איש את רעהו חיים בלעו". אי אפשר לקיים עולם בלי מלכות, בלי שלטון. אפילו אמרו לכבוד גם שלטון של עכו"ם, להתפלל על השלטון: "הוי מתפלל בשלומה של מלכות – אפילו מלכות של עכו"ם". כי אם אין מלכות בכלל – אנדרלמוסיה, אנרכיה. זה הדבר הכי גרוע שיש, הכי גרוע שיש, ה' ישמור.

ו'כל מה שאבא שבשמים עושה – עושה לטובה!' כמה אדם צריך להיות שמח בכל מה שיש לו: בכל הישג קטן, כל מה שיש לו, הוא צריך לאכול ויש לו אוכל – ישתבח שמו. יש לו איפה לישון? ישתבח

שמו. הוא בריא? ישתבח שמו. המשפחה בסדר? ישתבח שמו. הכל טוב? אין תלונות, שום תלונות. רק להיות שמח עד לב השמים! מה שהיה – תשכח ממה שהיה, מת. מה שיהיה – אתה לא יודע מה יהיה, אז מה אתה דואג? עכשיו ברגע הזה תעבוד את ה' בשמחה, וזה הכי חשוב, מאהבה ומיראה...

וכשאנחנו לומדים בפרשה מאורע כזה מזעזע כמו חטא העגל, צריכים גם היום, אנחנו, כל אחד, לעשות תשובה. למה? שלא אנחנו ניכשל, חס וחלילה: בכפירה, בעבודה זרה, בשפיכות דמים. כל אחד יכול חלילה בכל רגע להיכשל. תמיד שתהיה לך יראת חטא – יראת חטא מעלה גדולה מאוד, יראת חטא וזהירות גדולה.

ה' יעזור ונעשה לו נחת רוח יתברך מרגע זה ועד בכלל ועד שיבוא שילה במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים, לחיים!

להתחזק בקדושה!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.



**כ"ק האדמו"ר מרחלין
שליט"א:**

**מהחמימות של קדושה שבלב היהודי,
כל הרע נשרף, כל הרע נמוג ונעלם.
אם יש לאדם את החוס הפנימי של
הקדושה, היצר הרע לא מצליח
לקררו בעבודת השם יתברך,
ונשמת האדם שוכנת לבטח.**

מתוך 'דבקות בשורש תיקון ושליטה במחשבה וברגש'
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

